

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ciechanów, dnia 16 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Rzucidło - Sidorska

Protokolant: Olga Olech, Zuzanna Federowicz, Sylwia Gawarecka

przy udziale Prokuratora: Przemysława Bońkowskiego, Bogusława Wasilewskiego, Anny Olszewskiej, Piotra Tyszki

po rozpoznaniu w dniach 11 września 2014r., 20 listopada 2014r., 17 lutego 2015r., 05 maja 2015r., 25 czerwca 2015r., 22 października 2015r. i 02 grudnia 2015r. w Ciechanowie

sprawy:

1. **K. S.**, urodzonego dnia (...) w C., syna S. i E. z domu W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 22 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych o rozmiarze 15' nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. O/C. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 23 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych o rozmiarze 15 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. O/C. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 7 listopada 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych o rozmiarze 14'' nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 622,82 zł na szkodę firmy (...) S.A. O/C. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **R. K.**, urodzonego dnia (...) w C., syna T. i A. z domu B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 22 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych o rozmiarze 15'' nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. O/C. ul. (...),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

II. w dniu 23 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych o rozmiarze 15" nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. O/C. ul. (...),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

III. w dniu 7 listopada 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych o rozmiarze 14" nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 622,82 zł na szkodę firmy (...) S.A. O/C. ul. (...),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

ORZEKA:

I. oskarżonego K. S. i oskarżonego R. K. niewinnia od popełnienia czynów zarzucanych im aktem oskarżenia;

II. powstałe w toku postępowania koszty procesu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 32/14

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Firma (...) mieszcząca się przy ulicy (...) w C. zajmowała jeden magazyn z firmą kurierską F.. Firmy oddzielała brama, która była otwierana w czasie przewozu przesyłek z terenu firmy (...) na teren firmy kurierskiej. Przewozem przesyłek zajmowali się wszyscy pracownicy magazynu (...). W dniu 07 listopada 2013 roku kierownik firmy kurierskiej M. P. ujawniła na magazynie 4 sztuki opon, które pozostały po nadaniu wszystkich przesyłek przez firmę kurierską. Po sprawdzeniu monitoringu firmy kurierskiej ustalono, iż w dniach 22 i 23 października 2013 roku w godzinach wieczornych pracownicy firmy kurierskiej Ł. K. i R. G. wydali komplety opon - po 4 sztuki - osobom trzecim, które podjeżdżały pod magazyn firmy kurierskiej.

Inwentaryzacja przeprowadzona w firmie (...) wykazała, iż na stanie firmy brakuje 28 sztuk opon zimowych w rozmiarach od 14 do 17. Z listy obecności pracowników (...) wynika, iż w dniach 22 i 23 października 2013 roku oraz 07 listopada 2013 roku

w pracy obecni byli: K. L. (1), P. B., R. K.

i K. S..

Ł. K. i R. G. zostali skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 10 marca 2014 roku za popełnienie przestępstw

z art. 291 § 1 k.k.. Wyrok jest prawomocny.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków tj. W. O. (k.2-4, 151-152, 393-394), P. B. (k. 212-213, 396-397), K. L. (1) (k. 214-215, 397-398), T. Ś. (k. 209-210, 398-399), P. M. (k. 239-240, 399), P. G. (k. 255-256, 399-400), K. L. (2) (k. 225-226, 400-401), M. P. (k. 422-423), częściowo zeznania świadków Ł. K. (k.59-61,195-197, 283-284, 377- 379, 470), R. G. (k.55-57, 191-193, 286-287, 379-380, 453-454), protokoły oględzin nagrań płyt DVD (k. 171-179, 200-205, 231-236, 250-252), protokół oględzin rzeczy (k. 129-131, 137-140, 163-165), raport inwentaryzacji (k. 153), ewidencja czasu pracy (k. 154, 263), odpis wyroku (k. 358-359).

K. S. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 22 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych w rozmiarze 15 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. o/C. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

- w dniu 23 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych w rozmiarze 15 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. o/C. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

- w dniu 07 listopada 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych w rozmiarze 14 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 622,82 zł na szkodę firmy (...) S.A. o/C. ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

R. K. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 22 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych w rozmiarze 15 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. o/C. ul. (...), tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

- w dniu 23 października 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych w rozmiarze 15 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 653,72 zł na szkodę firmy (...) S.A. o/C. ul. (...), tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

- w dniu 07 listopada 2013 roku w C. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. dokonał kradzieży 4 sztuk opon zimowych w rozmiarze 14 nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 622,82 zł na szkodę firmy (...) S.A. o/C. ul. (...) tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

Oskarżeni K. S. i R. K. zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie głównej nie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu oraz odmówili składania wyjaśnień w sprawie (k. 64-65, 67-70, 289-290, 292-293, 317-318, 376).

Sąd zważył, co następuje:

Faktem bezspornym jest to że z terenu firmy (...) w C. przy ulicy (...), w październiku i listopadzie 2013 roku, doszło do kradzieży 12 sztuk opon zimowych o rozmiarach 14 i 15 nieznanej marki. Nie ulega wątpliwości również, iż w zbyciu powyższych opon pomagali pracownicy sąsiadującej z firmą (...), firmy kurierskiej F. tj. Ł. K. i R. G., którzy zostali skazani za czyny z art. 291§ 1 k.k.. To właśnie te osoby wskazywały, iż kradzieży opon dokonywali pracownicy firmy (...) w C. tj. R. K. i K. S..

Ł. K. słuchany w postępowaniu przygotowawczym wskazywał, iż w październiku zwrócili się do niego i R. G. oskarżeni z prośbą, by wydali osobom trzecim opony, które zostaną przez nich przewiezione na magazyn. Opony miały być przewiezione wraz z innymi przesyłkami, lecz miały być nieoklejone.

Były pozbawione oznaczeń. Były to tzw. opony poza ewidencją. Łącznie świadek wskazał, iż miały miejsce trzy takie sytuacje, iż opony zostały dostarczone do magazynu firmy kurierskiej przez oskarżonych, po czym zostały przez niego i R. G. wydane osobom, które się po nie zgłosiły. Było to łącznie 12 sztuk opon zimowych, a w/w trzykrotnie pośredniczyli w przekazaniu opon. Świadek opisał sposób, w jaki dochodziło do przekazania opon, jednak nie potrafił podać danych personalnych osób, którym wydał opony, rodzaju opon, które wydawał, gdyż jak wyjaśnił nie zwracał na to uwagi (k. 59-61, 195-197, 283-284).

Świadek słuchany przed sądem powołując się na upływ czasu, wskazywał jedynie, iż opony były przywożone przez oskarżonych, nie potrafił jednak wskazać, w jaki sposób się to odbywało i jakie opony przywozili oskarżeni. Podał jedynie, iż poznawał je po tym, iż były to opony, które nie miały etykiet. Ponadto, o ile w postępowaniu przygotowawczym wskazywał, iż przewożeniem opon z firmy (...) na teren magazynu firmy (...) zajmowali się jedynie oskarżeni, to słuchany przed sądem stwierdził, iż mogło być tak, że opony były przewożone również przez innych pracowników. Nie potrafił wyjaśnić, w jaki sposób doszło do porozumienia pomiędzy nim i oskarżonymi w przedmiocie wydawania opon. Podał, iż któryś z oskarżonych zwrócił się z taką prośbą, a on z uwagi na znajomość z pracy zgodził się im pomóc (k. 377-379, 470).

Świadek R. G. w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że kradzieżą opon zajmowali się oskarżeni, którzy zwrócili się z do niego i Ł. K., o to by te opony wydawali osobom trzecim. Podał, iż opony były przywożone przez K. S. i były przez niego wskazane. Wyjaśnił, iż wiedział, które opony są przekazane do wydania, a które do przesyłki. Opony te były poza ewidencją i nie były oklejone specjalnymi oznaczeniami (k.56-57 ,191-193, 286-287).

Z kolei słuchany przed sądem wskazywał, iż opony, które dostarczali im oskarżeni były oznakowane, jak do wysyłki a oni po prostu wiedzieli, które opony mają wydać. Zdecydowanie podał, iż opony były oznakowane i w wyglądzie nie różniły się niczym od opon przeznaczonych do wysyłki. Podał, iż po wysłaniu wszystkich opon, te opony zostawały i wówczas domyślali się, że to te opony lub też oskarżeni wskazywali, które opony należy wydać. Nie potrafił jednak świadek podać, jak to wskazanie wyglądało. Świadek również poza wskazaniem, iż do wydania opon doszło trzykrotnie osobom trzecim, nie potrafił wskazać danych tych osób, ani też okoliczności, w jakich dowiedział się, że to właśnie te osoby są odbiorcami opon. Podawał jedynie, że mieli to dogadane z oskarżonym, lecz żadnych szczegółów w tym zakresie nie wskazał. Nie potrafił podać rodzaju opon, firmy czy innych ich cech. Podnosił, iż pomagał w wydawaniu opon, które były skradzione przez oskarżonych, a oskarżony K. S. raz z nim rozmawiał na ten temat, lecz nie potrafił podać żadnych szczegółów tej rozmowy. Podał, iż wiedział, że to oskarżeni dokonywali tych kradzieży „tak było, ale nie wiem skąd to wiem”. Nadto wskazał, iż wiele było takich sytuacji, że pracownicy (...) prosili o wydawanie opon po godzinach pracy i oni te opony wydawali. Podjeżdżał ktoś mówił, że jest od kogoś tj. pracownika (...) i wówczas opony były wydawane. Słuchany przed sądem podał, iż jedynie raz wydawał opony na polecenie oskarżonego K. S., nie pamiętał kiedy to było i jakie były to opony. Stwierdził także, iż nie wie, jaką rolę w tym wszystkim pełnił R. K.. Nie umawiał się w żaden sposób z oskarżonymi, z jego strony to było spontaniczne i bezinteresowne zachowanie (k. 380-381, 453-454).

Pozostali przesłuchani w sprawie świadkowie, co do zasady potwierdzili fakt, iż doszło do kradzieży 12 sztuk opon z terenu firmy (...), które następnie zostały przekazane przez pracowników firmy (...) osobom trzecim.

Świadek W. O., prezes zarządu (...), potwierdził fakt kradzieży opon z terenu firmy. Wyjaśnił, iż pracownica firmy kurierskiej ujawniła, że na ich magazynie znajdują się dodatkowe opony, które nie były objęte wysyłką. Wskazał, iż po obejrzeniu monitoringu ujawniono, jak pracownicy firmy kurierskiej F. wydają w godzinach wieczornych opony osobom, które podjeżdżają pod magazyn. Inwentaryzacja zaś przeprowadzona w firmie (...) wykazała braki 28 sztuk opon zimowych w rozmiarze 14 do 17. Podał, iż to pracownicy firmy kurierskiej, którzy wydawali opony, wskazali pracowników firmy (...), którzy mieli dokonywać kradzieży. Według wiedzy świadka nie było konkretnych osób, które zajmowałyby się przewożeniem opon na teren firmy kurierskiej. Obie firmy dzieliła jedynie brama, która była otwierana w czasie przewożenia przesyłek i każdy z pracowników firmy (...) mógł przewozić opony na teren firmy kurierskiej. Przewozem opon zajmowali się oskarżeni, jednakże każdy z pracowników (...) w ramach obowiązków mógł przewozić

opony i tak też się to odbywało. Każda z opon winna być oznakowana i nie było możliwości by teren firmy opuszczały opony nieoznakowane (k.2-4, 151-152, 394-395).

Świadek P. B., pracownik (...) zeznał, iż każdy z pracowników firmy zajmował się przewozem opon na teren firmy kurierskiej. Nie było konkretnego podziału zadań i robił to każdy, kto miał czas. Opony były oznakowane, każda z opon miała naklejkę z listem przewozowym i nie mogło być sytuacji, by opony przewożone na teren firmy kurierskiej były nieoznakowane. Podał, iż w czasie, kiedy dokonywano przewozu przesyłek brama pomiędzy obiema firmami była otwarta i wówczas pracownicy obu firm mogli swobodnie poruszać się. O tym, iż kradzieży dokonywali oskarżeni dowiedział się w pracy od innych osób, sam nie był świadkiem takich zachowań z ich strony (k.212-213, 396-397).

Świadek K. L. (1), pracownik firmy (...), także wskazał, iż wszyscy pracownicy (...) zajmowali się przewożeniem opon. Opony były zawsze oklejone i nigdy nie spotkał się z sytuacją by przewożone były nieoznakowane przesyłki. Wskazał, iż w czasie, kiedy brama oddzielająca była otwarta czyli w czasie przewozu przesyłek, pracownicy obu firm mogli swobodnie poruszać się po terenie firmy (...) (k. 397). Po odczytaniu zeznań, które świadek złożył w postępowaniu przygotowawczym, gdzie zdecydowanie, jako sprawców kradzieży opon wskazywał oskarżonych podał, iż wskazał ich nazwiska na podstawie swych przypuszczeń, gdyż byli na monitoringu w tym dniu tj. przewozili opony. Dodał jednak, iż o kradzież mogli zostać podejrzani także inni pracownicy, gdyż w dniach kradzieży wszyscy pracownicy zajmowali się przewożeniem opon (k. 398, 212-213).

Świadek T. Ś., pracownik (...), podał, iż każdy z pracowników mógł przewozić opony na teren firmy kurierskiej. Nie było konkretnego podziału obowiązków, wszyscy robili wszystko, kto miał czas to drukował listy przewozowe, kto miał czas dokonywał przewozu. Opony były zawsze oznakowane, były specjalne naklejki z numerami listu przewozowego. Wyjaśnił, że nie zawsze osoba, która dokonywała przewozu przesyłki, składowała ją na wózku. Często było tak, iż kto inny składował przesyłkę, a ktoś inny dokonywał jej przewozu. Świadek wskazał, iż wszyscy robili wszystko, każdy robił to co w danej chwili było potrzebne (k. 398-399, 209-210).

Świadek M. P., kierownik firmy kurierskiej F. podała, iż na monitoringu firmy ujawniła, jak dwaj pracownicy firmy kurierskiej wynoszą opony. Podała, że w systemie firmy nie zanotowała jakiegokolwiek braku, stąd musiały być to opony, który znajdowały się poza ewidencją i bardzo trudno jest jednoznacznie stwierdzić, skąd pochodziły. Świadek wskazała, iż teoretycznie mogły pochodzić z każdej firmy, której obsługą w tym zakresie zajmowała się firma kurierska. Podała, iż wszyscy pracownicy (...) przywozili opony na teren magazynu firmy kurierskiej i każda z przesyłek była oznakowana (k. 422-423).

Zeznania przesłuchanych w sprawie pracowników firmy kurierskiej F. tj. P. M., P. G. oraz K. L. (2) nie wniosły nic nowego do sprawy. W/w potwierdzili, iż pracownicy (...) przywozili na ich teren opony, nie było określonych osób, które się tym zajmowały. Świadców zgodnie podali, iż każda z opon, która była przewożona na magazyn firmy kurierskiej była oznakowana. Jeżeli opona nie posiadała stosownych etykiet, wówczas opona była odkładana i przychodził pracownik ze strony (...), który to wyjaśniał. Wskazywali, iż podczas wykonywania swoich obowiązków nigdy nie widzieli na terenie magazynu jakichkolwiek opon, które pozostawały, były odłożone, gdyż jakiegokolwiek nadwyżki w przesyłkach były wyjaśnianie na bieżąco (k. 399-401, 239- 240, 255-256, 225-226).

Załączony do akt sprawy monitoring i sporządzone na jego podstawie protokoły, w ocenie sądu, nie stanowią dowodu na sprawstwo oskarżonych, bowiem monitoring obejmuje nagrania terenu firmy (...), kolejno z dnia 22 października 2013, z dnia 23 października 2013 roku i z dnia 07 listopada 2013 roku, przedstawiając normalny dzień pracy w obu firmach i nie zawiera żadnych elementów, które pozwalają na przypisanie sprawstwa oskarżonym (k. 171-179, 200-205, 231-236, 250-252).

Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, jak listy obecności pracowników w dniach popełnienia zarzucanego czynu, czy też protokoły oględzin telefonów oskarżonych również

w żadnym stopniu nie świadczą o popełnieniu przez w/w zarzuconych czynów. Sam fakt bycia w określonym dniu w pracy, czy posiadania kontaktu telefonicznego z Ł. K. czy R. G. nie pozwala w niniejszej sprawie na wyprowadzenie wniosku o sprawstwie oskarżonych.

Reasumując, przyjęc należy, iż do samej kradzieży opon będącej przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy mogło dojść w miejscu, czasie i okolicznościach wskazanych przez oskarżyciela, jednakże zgromadzony materiał nie pozwala na jednoznaczne przypisanie sprawstwa oskarżonym. Wskazać należy, iż główni świadkowie Ł. K.

i R. G., wskazują co prawda na sprawstwo oskarżonych, lecz zeznania ich nie są spójne i budzą poważne wątpliwości. O ile świadkowie w postępowaniu przygotowawczym wskazywali oskarżonych jako sprawców kradzieży i opisywali okoliczności,

o tyle w postępowaniu przed sądem nie potrafili w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnić

w jaki sposób weszli w porozumienie z oskarżonymi, w jaki sposób dostarczano im opony,

a przede wszystkim skąd wiedzieli, iż opony, które wydają zostały im dostarczone przez oskarżonych i jakie były to opony. Tym bardziej, że jeden z nich twierdzi, że były to opony oznakowane jak do wysyłki, drugi zaś, że były to opony nieoznakowane. Sąd oczywiście wziął pod uwagę fakt upływu czasu i możliwości zatarcia pewnych szczegółów w pamięci świadków, jednakże okoliczności, które wskazano powyżej są nazbyt istotne, by można było uznać, zeznania świadków za wiarygodne w całości i dające podstawę do ustalenia sprawstwa oskarżonych.

Ponadto zestawiając powyższe z zeznaniami pozostałych świadków, którzy zgodnie wskazują, iż przewożeniem opon zajmowali się wszyscy pracownicy (...), w tym w dniach opisanych w zarzucie, nie tylko oskarżeni dokonywali przewozu opon, to niemożliwym jest ustalenie w sposób jednoznaczny, iż kradzieży dopuścili się oskarżeni. Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił na bezsporne wykluczenie tych wątpliwości.

Zasadą postępowania karnego jest, że ciężar dowodu obciąża oskarżyciela. Oskarżyciel musi zatem udowodnić zaistnienie czynu wypełniającego znamiona określonego przestępstwa oraz sprawstwo oskarżonego. Przy czym należy oskarżonemu udowodnić winę w sposób całkowity, pewny i wolny od wątpliwości. Musi obalić więc domniemanie niewinności. Sam oskarżony nie ma przy tym obowiązku dostarczania dowodów przeciwko sobie.

Zdaniem sądu, w niniejszej sprawie oskarżyciel nie udowodnił w toku przewodu sądowego sprawstwa oskarżonych. Także sąd, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, w tym po przeprowadzeniu dowodów z urzędu, nie dostrzegł możliwości dopuszczenia kolejnych dowodów z urzędu, które mogłyby dodatkowo wyjaśnić okoliczności związane z domniemanym zdarzeniem.

Wobec powyższego wobec braku jednoznacznych dowodów do przypisania oskarżonym zarzucanego im czynu należało przyjąć, iż nie dopuścili się oni tego przestępstwa. Zgodnie zaś z art. 5 § 2 k.p.k. wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym, rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Powyżej podniesione, nie dające się usunąć wątpliwości skutkowały rozstrzygnięciem korzystnym dla oskarżonych i dały podstawy do przyjęcia, iż brak jest dowodów do przypisania im winy oraz sprawstwa.

Mając powyższe na uwadze sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanego im czynu. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 632 ust. 2 k.p.k., obciążając nimi Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.